

РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. Варна, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 8 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ралица Райкова

при участието на секретаря Гергана Ж. Дженкова
като разгледа докладваното от Ралица Райкова Гражданско дело №
20233110104811 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от Р. В. К. срещу „ДЗИ - О.З.“ ЕАД осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 5226,19 лв. (след допуснато изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК в о.с.з., проведено на 09.02.2024 г.), представляваща застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане от 26.09.2022 г. за Застраховка „Каско+“, клауза „Пълно каско“, за вреди от настъпило застрахователно събитие на 03.02.2023 г. в ***, на лек автомобил „Хонда ФР В“, с рег. № ***, представляващо покрит застрахователен риск по застрахователна полица № 440122031043427/26.09.2022 г., за което е заведена щета № 44010312300842, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 18.04.2023 г., до окончателното ѝ заплащане.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е собственик на процесния лек автомобил „Хонда ФР В“, с рег. № ***, застрахован при ответника със застрахователен договор „Каско+“, клауза „Пълно каско“ № 440122031043427/26.09.2022 г., със срок действие от 06.10.2022 г. до 05.10.2023 г., като застрахователната премия от 464,10 лв. е заплатена еднократно при сключване на застраховката. Излага се, че автомобилът бил паркиран в *** и на 03.02.2023 г. около 11,00 часа при стартиране на автомобила ищецът чул странен шум и по-късно установил, че е увредена изпускателната система на автомобила. Веднага уведомил Първо РУ към ОДМВР – Варна, за което било образувано ДП № 193/2023 г. по описа на Първо РУ – Варна и му било издадено удостоверение с рег. № 433000-2901/06.02.2023 г. Сочил, че на 06.02.2023 г. уведомил застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, като същият извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и съставил опис-заключение по щета № 44010312300842. В описа като увредени детайли бил описан катализатор. На същия ден ищецът получил уведомление с изх. № 169/06.02.2023 г., с което ответното застрахователно дружество му отказвало изплащането на застрахователно обезщетение, позовавайки се на т. 2.2.3 от Общите условия, което разпоредба гласяла, че „По тази клауза не се покриват частични следи следствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли“. Счита, че ответникът неоснователно е отказал изплащането на застрахователно обезщетение. Твърди, че Общите условия, изготвени към застраховката, не са му връчени, поради което не могат да го обвържат. Поддържа, че е настъпил покрит застрахователен риск, тъй като се касае за злоумишлени действия на

трето лице, увредило изпускателната система на автомобила. Излага се, че ищецът извършил проучване в няколко сервиза, занимаващи се с ремонт и възстановяване на увредени автомобили, от което установил, че сумата, необходима за възстановяване на автомобила, е в размер на 4900 лв. При тези съображения моли за уважаване на предявения иск и присъждане на сторените разноски. В проведеното по делото първо открито съдебно заседание ищецът пояснява, че изпускателната система на автомобила е увредена чрез прерязване на част от катализатора, като едната част е останала на автомобила, а другата липсва. Оспорва се т. 2.2.3 от раздел II на ОУ като нищожна, съгласно чл. 26, ал. 1 ЗЗД, като противоречаща на КЗ и ЗЗП.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника „ДЗИ - О.З.“ ЕАД, в който се изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение между страните към датата на настъпване на инцидента, механизма за настъпване на увредата, предявяването по доброволен ред на претенция от страна на ищеца, по повод която е била образувана щета под посочения номер, по която застрахователят се е произнесъл с постановяване на отказ от изплащане на обезщетение. Оспорва твърдението на ищеца, че не се е запознал с Общите условия на Автомобилна застраховка „Каско+“, тъй като с полагането на подпис върху застрахователната полица е декларирал, че е запознат с тях и ги е приел. Поддържа се, че настъпилото събитие не представлява покрит риск, съгласно Общите условия, представляващи неразделна част от застрахователния договор, тъй като съгласно т. 2.2.3 от Раздел II „Каско“ по клауза 2.2. „Кражба и Грабеж“ на цяло МПС не се покриват частични щети вследствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли. Навежда се довод, че кражбата на катализатор като детайл на изпускателната система представлява изключен риск, който страните по собствената си воля са приели за такъв, преди подписване на застрахователния договор. Сочи, че споменатата клауза по т. 2.1.5 от Раздел II „Каско“ от Общите условия урежда покрити вреди от злоумишлени действия на трети лица, които са причинили повреди на МПС, а именно: удар с твърд предмет, надраскване, умишлено преобръщане на МПС, заливане с химически активни вещества, което може да е от киселини, основи и не само, т.е. страните са ограничили злоумишлените действия единствено до изрично изброените. Поддържа се, че използваните в клаузата на т. 2.2.3 от Раздел II „Каско“ термини „агрегати, възли и детайли“ на ППС обхващат най-общо системите на автомобила и техните елементи, които подлежат на демонтаж, независимо дали е в резултат на кражба или на отстраняване от друго лице, вкл. и собственика на автомобила. Застрахователят е предвидил в общите си условия именно изключението за „частични щети вследствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли“, за да избегне недобросъвестни действия от страна на собственика на застрахованото МПС, поради трудното доказване на противозаконно отнемане на детайла и отнемането от застрахованото лице. Ответното застрахователно дружество е приело да покрие точно определен риск и този риск е от настъпване на застрахователно събитие по отношение на цялото МПС. В този смисъл счита, че в случая не е настъпило застрахователно събитие, което да представлява покрит риск по застраховката и за ищеца не е възникнало валидно вземане за заплащане на обезщетение за липсващия детайл – катализатор. Оспорва размера на предявения иск, като намира, че претендираната от ищеца сума за ремонт на МПС не отговаря на средните пазарни цени за отстраняване на настъпилите вреди и същите не са съобразени с годината на производството на автомобила. Моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, както и заключението по назначените първоначална и повторна съдебна автотехническа експертиза, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Между страните е обявено за безспорно с Определение № 10357/30.08.2023 г., в

което е обективиран проект на доклад по делото, приет за окончателен в о. с. з. на 17.11.2023 г., че между страните е сключен договор за имуществено застраховане от 26.09.2022 г. за Застраховка „Каско+“, клауза „Пълно каско“ за притежавания от ищеца лек автомобил „Хонда ФР В“, с рег. № ***, по застрахователна полица № 440122031043427/26.09.2022 г., със срок действие от 06.10.2022 г. до 05.10.2023 г., както и че на 03.02.2023 г. в *** след стартиране на паркирания си автомобил ищецът установил, че е увредена изпускателната система на автомобила, вследствие на отнет катализатор, за което е било образувано ДП № 193/2023 г. по описа на Първо РУ – Варна и ищецът предявил претенция към застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за настъпили вреди вследствие на процесния инцидент, по което е образувана щета № 44010312300842/06.02.2023 г., за което получил отказ от ответното застрахователно дружество за изплащане на застрахователно обезщетение.

Тези правнорелевантни обстоятелства се установяват и от събраните по делото писмени доказателства – Свидетелство за регистрация на МПС № 07218537; Автомобилна застрахователна полица „Каско+“ с № 440122031043427 от 26.09.2022 г.; Сметка за платена премия № 22092617914422 от 26.09.2022 г.; Удостоверение от Първо РУ – ОД на МВР – Варна с вх. № 433000-2901/06.02.2023 г.; Уведомление за щета 44010312300842 по полица 440122031043427 „Каско +“ и Общи условия по застрахователна полица на МПС „Каско“, валидни към момента на сключване на полица № 440122031043427 от 26.09.2022 г.

Установява се от представеното Опис - заключение на щета 44010312300842 от 06.02.2023 г., че за настъпването на процесното застрахователно събитие от 03.02.2023 г. при застрахователя по договора за имуществено застраховане е образувана застрахователна преписка, назована „щета 44010312300842“, като на посочената дата е извършен оглед на автомобила от представител на застрахователя, при който е констатирано, че липсва посоченият детайл – катализатор (кат. конвектор).

Според допуснатата първоначална САТЕ общата стойност за възстановяване на автомобила, съгласно опис на застрахователя и въвеждането му в експлоатация по среди пазарни цени за труд и части е 1887,64 лв. Вещото лице пояснява, че катализаторът е част от изпускателната система на автомобилните двигатели и основната му функция е свързана с опазване на околната среда. Според проучването му средната пазарна цена на труд за сервиси, които не са официални представители на определена марка, възлиза на 28,80 лв., а стойността на ремонтните дейности по възстановяване на процесния автомобил е 72 лв. Средната пазарна цена на катализатора от алтернативни доставчици възлиза на 1089,57 лв. При изслушването си в проведеното на 17.11.2023 г. о.с.з. вещото лице Д. В. заявява, че за определяне на средната пазарна цена на липсващия детайл е взел цени от шест доставчика, като първият доставчик е официалният представител на марката (цена 5098,69 лв.), а останалите са онлайн магазини, които предоставят заместители на оригиналния катализатор на различни алтернативни производители (при цени от 694,40 лв. до 1301,96 лв.). Тези доставчици обаче не посочват технически характеристики на предлаганите заместители на оригиналния катализатор и вещото лице не знае какъв е техният състав. Изяснява, че същите не дават гаранция за качеството им, нито като пробег в километри. При монтирането на алтернативен катализатор е възможно разположените преди и след катализатора ламбда сонди да подадат некоректни сигнали към управляващия блок на двигателя и да възникнат проблеми и разлики в разхода на гориво и в работата на двигателя, както отклонения в преходни режими на ускорени и намаляване. Според вещото лице без наличие на катализатор автомобилът ще се експлоатира, но с некоректна работа на двигателя, като не всички режими ще работят адекватно, ще даде отражение и на компютъра на автомобила.

Изяснява се от приетото по делото заключение по назначената повторна САТЕ, извършила изследване въз основа на представените по делото доказателства и направено пазарно проучване, вкл. и обективираните обстоятелства в опис, съставен

от ответното дружество, че механизмът на настъпване на застрахователното събитие се изразява в сваляне на предна изпускателна тръба заедно с гърнето на катализатора от предвидените за това места по начин, който е различен от технологично предвидения, при което се увреждат детайлите. Установява се, че стойността на разходите, необходими за ремонт, възстановяване на автомобила и въвеждането му в експлоатация, вследствие на настъпилите щети на автомобила при застрахователното събитие от 03.02.2023 г. възлиза 5226,19 лв. (след направеното пояснение от вещото лице Ал. В. в о.с.з., проведено на 20.02.2024 г.). Вещото лице е достигнало до фактическия (доказателствен) извод, че предна изпускателна тръба в комплект с катализатор се предлага само като оригинална резервна част от официалния представител на марката на процесния автомобил от „Тандер Аутомотив“ на цена в размер на 5098,69 лв., като при търсене във всички описани в заключението каталози за резервни части от алтернативни производители след поставяне на оригиналния каталожен номер не се установява съвпадение с резервна част от алтернативен производител. Една част от доставчиците на резервни части предлагат универсални катализатори, които се определят по форма и размер. За тези универсални катализатори не е възможно да се гарантира дали ще са съвместими с процесния автомобил. Дори при физическо монтиране на универсален катализатор е възможно да се намали ефективността на изпускателната система, увеличени вредни емисии, увеличени нива на шум при работа на двигателя, намалена производителност и мощност на двигателя, ускорено износване на други компоненти от изпускателната система и други системи на автомобила. В тази част заключението е основано на подробно пазарно проучване след обобщаване на събраната информация от различни доставчици и сервиси, отговарящи на съвременните изисквания за качество, а именно да притежават европейски сертификат за качество, както и такива, които не притежават посочения сертификат.

При изслушването си в о.с.з., проведено на 09.02.2024 г., вещото лице – експерт пояснява, че в случая е налице увреждане на изпускателната система на автомобила, тъй като задната тръба след катализатора е отрязана. Според вещото лице в първоначалната съдебно-техническа експертиза са взети предвид неоригинални катализатори, които са универсални. При определяне на конкретната част в програмата по номер на рама се извежда оригинален каталожен номер на всяка оригинална част, по този каталожен номер може да бъде поръчана тази част, която отговаря за конкретния автомобил или тя да бъде заложена в каталози на алтернативни производители или доставчици, които да изведат резервна част, която отговаря на оригиналната и може да бъде поставена на този автомобил, т.е. да я замести. В конкретния случай с този оригинален номер на тази част такива алтернативни резервни части не извеждат каталозите за алтернативни резервни части вносителите на тези резервни части. Т.е. няма алтернативна резервна част. Налице са много универсални катализатори, които се подбират по форма, размер, дължина и т.н., но никой не може да даде гаранция дали те след като се поставят на който и да е автомобил ще функционират по този начин като оригиналната и ще извършват същите функции. Може да има загуба на мощност, може да има резонанс и според начина на монтаж в някакъв момент вибрация и опирание. Не е сигурно, че при преминаването на автомобила на годишен технически преглед при поставен универсален катализатор ще се отчетат допустимите стойности при замерване на отработените газове и дали той ще извършва тази функция правилно.

Съдът възприема изцяло направените от вещото лице доказателствени (фактически) изводи, тъй като експертизата е изготвена компетентно и добросъвестно, като вещото лице е изследвало пълно представените по делото доказателства, направило е задълбочено пазарно проучване и е отговорило изцяло на поставените задачи, предмет на допуснатата повторна САТЕ. Възражението на ответната страна, че експертизата е извършена от лице, което не притежава необходимите знания, съдът намира за неоснователно. Вещото лице е Ал. В. е специалист, утвърден за вещо лице в

Списъка на специалистите, утвърдени за вещите лица от комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, за Съдебен район на Окръжен съд – Варна и Административен съд – Варна, включен в Раздел „Съдебнооценителска-автотехническа експертиза“, с което отговаря на изискването на чл. 5, ал. 2 от Наредба № 1 от 12.01.1996 г. за автотехнически експертизи.

При така установените правнорелевантни обстоятелства, чрез събраните по делото доказателствени средства, съдът по правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема следното от правна страна:

Правната норма, регламентирана в чл. 405, ал. 1 КЗ, предвижда възможността да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по имуществено застраховане при наличие на вреди за застрахования, настъпили в резултат на покрито застрахователно събитие (риск) и действително застрахователно правоотношение към момента на увреждането между пострадалия и ответника, възникнало от договор за имуществено застраховане на увредената вещ. В тежест на ищеца, съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, е да установи при условията на пълно и главно доказване тези материални предпоставки и размера на вредата, а ответникът следва да докаже, че е заплатил дължимото застрахователно обезщетение в срок, съответно противопоставените правонамаляващи възражения.

В разпоредбата на чл. 498, ал. 1–3 КЗ е предвидено, че увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ. Увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. От буквалния текст на нормата се изяснява, че в случая законодателят е уредил една допълнителна задължителна абсолютна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск в процесуален смисъл, за която съдът следи служебно. Следователно, преди ищецът да предяви иска си пред съда, той трябва да е преминал през описаната в чл. 498 КЗ процедура за разглеждане на претенцията пред застрахователя, която по правната си същност съдържа белезите на едно рекламационно производство. В настоящия случай ищецът е отправил писмена застрахователна претенция към ответното застрахователно дружество на 06.02.2023 г., като застрахователят е отказал да изплати обезщетение.

Както бе изяснено, между страните не съществува спор относно обстоятелството, че през релевантния период между тях е съществувало действително застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско+“, клауза „Пълно каско“ по застрахователна полица № 440122031043427/26.09.2022 г., действаща за периода т 06.10.2022 г. до 05.10.2023 г. за притежавания от ищеца лек автомобил „Хонда ФР В“, с рег. № ***. От ангажираните по делото писмени доказателства, както и от заключението на повторната САТЕ, по несъмнен начин се установява настъпването на процесното застрахователно събитие от 03.02.2023 г., както и причинените повреди на застрахованото МПС.

Спорният въпрос се свежда до квалифицирането на отстранената от застрахования автомобил част – катализатор като отделен детайл от лекия автомобил, чиято кражба би попаднала в изключенията от застрахователя рискове.

Според клаузата на т. 2.3. от Общи условия за автомобилна застраховка „Каско+“ застрахователят е поел задължението да „покрива всички рискове, причинени от застрахователни събития, покрити по клаузи „Супер“ и „Кражба и грабеж на цяло МПС“, които могат да доведат до пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС (...)“. Така т. 2.2.3 от Раздел II „Каско“ на ОУ, регламентираща, че по тази клауза не се покриват частични щети вследствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли, касае покриването на частични щети, настъпили от кражба или грабеж на цялото МПС. Граматическото тълкуване на двете клаузи в общоприетия

им смисъл води до вътрешно противоречие, което е неприемливо. Затова следва да се приложи чл. 20 от ЗЗД и гореупоменатите клаузи да бъдат тълкувани в духа на договора, имащ за предмет застраховка на цялото МПС.

Доколкото при имущественото застраховане основанието на договора, е прехвърлянето на носенето на риск от увреждане на имуществото на застрахования върху специализиран търговец срещу съответното възнаграждение, ограниченията на покрития риск не следва да се тълкуват по начин, изключващ принципно пълното покритие в клауза „Кражба и грабеж“ на цяло МПС, приложима по клауза „Пълно каско“. Алеаторният характер на застрахователният договор, произтичащ от съществуващата вероятност от увреждане на имущественото благо, осъществяването на която е несигурно, неизвестно и независимо от волята на застрахованото лице, предполага изключването на рискове да бъде правено в насока целенасочено поведение на застрахования. В този смисъл, следва да бъде възприето тълкуване на оспорената клауза като ограничение на отговорността на застрахователя за случаи, в които увреждането на имуществото носи пряка полза за застрахования – например, разкомплектоване на детайли, оборудване, принадлежности от автомобила, които биха могли да се използват самостоятелно като резервни части или комплектовки, но без при отделянето им да се нанася вреда върху самия автомобил. Покриването на такъв риск несъмнено би поставило застрахователя в позиция да обезщетява „вреди“, които реално не са понесени. При отнемане на детайла на автомобила чрез отрязване е настъпило реално увреждане, тъй като липсва конструктивен елемент от застрахованото имущество. Следователно в случая е налице събитие, попадащо в обхвата на застрахователния договор.

В този смисъл – Решение № 1903 от 17.12.2021 г. по в. гр. д. № 2219/2021 г. на Окръжен съд – Варна, недопуснато до касационно обжалване с Определение № 50456 от 28.06.2023 г. на ВКС по т. д. № 891/2022 г., I т. о. и Решение № 94 от 28.05.2010 г. на ВКС по т. д. № 900/2009 г., II т. о. относно задължителното тълкуване на клаузите, изключващи отговорност на застрахователя.

В допълнение следва да се посочи, че липсата на катализатор се отразява на правилното функциониране на застрахованата вещ, с оглед на въведени евростандарти за вредни емисии на изгорели газове. Предвид на това не може да се приеме, че процесното увреждане носи пряка полза за застрахования, за да е налице изключен застрахователен иск по т. 2.2.3., Раздел II от ОУ. Престъпното отнемане на катализатора води до реална увреда на застрахованото имущество, поради което следва да се разгледа като събитие, попадащо в обхвата на имуществената застраховка. Същото е причинило частична щета на застрахования автомобил и като покрит застрахователен риск, подлежи на обезщетяване по чл. 405, ал. 1 КЗ.

Съгласно чл. 405 от КЗ, при настъпване на застрахователно събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение съобразно нормата на чл. 386, ал. 2 от КЗ, според която то трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се закупи друго със същото качество, съгласно чл. 400 от КЗ, а за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка- чл. 400, ал. 2 от КЗ. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност на автомобила (в този смисъл и Решение № 209/30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., Решение № 79/02.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., Решение № 6/02.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о. и др.). Затова при съдебно предявена претенция за

заплащане на застрахователно обезщетение, в хода на която липсват данни за реално извършен ремонт и доказателства за осъществени разходи, не е предложено отремонтване в доверен сервиз, съдът следва да определи застрахователно обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ, като ползва заключението на вещото лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. на КФН, вр. Наредба № 49/1610. 2014 г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз. Съгласно заключението на допуснатата повторна САТЕ, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено, пазарната стойност на разходите за труд и нови автомобилни части възлиза на сумата от 5226,19 лв., на която се равнява отговорността на застрахователя по договора за имуществено застраховане.

С оглед гореизложеното предявения иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените от него съдебни разноски, съгласно представения списък по чл. 80 ГПК и приложените доказателства за реалното им извършване, в размер на сумата от 1759,05 лв., представляваща сбор от заплатени държавна такса, депозити за САТЕ и за адвокатско възнаграждение. Съдът намира своевременно наведеното от ответника възражение по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение на ищеца в размер на 1000 лв. за неоснователно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото и доколкото същият е към минималния такъв, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. § 2а от ДР от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който възлиза на 987,14 лв. с вкл. ДДС.

Така мотивиран, Районен съд – Варна

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ - О.З.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, **да заплати** на Р. В. К., ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ***, сумата от **5226,19 лв.** (пет хиляди двеста двадесет и шест лева и деветнадесет стотинки), представляваща застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане от 26.09.2022 г. за Застраховка „Каско+“, клауза „Пълно каско“, за вреди от настъпило застрахователно събитие на 03.02.2023 г. в ***, на лек автомобил „Хонда ФР В“, с рег. № ***, представляващо покрит застрахователен риск по застрахователна полица № 440122031043427/26.09.2022 г., за което е заведена щета № 44010312300842, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 18.04.2023 г., до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА „ДЗИ - О.З.“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, **да заплати** на Р. В. К., ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ***, сумата от **1759,05 лв.** (хиляда седемстотин петдесет и девет лева и пет стотинки), представляваща сторени съдебни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд – Варна в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от Решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____